

אבא חדש

ארז ברון עזב את עבודתו בהיי-טק לטובת ניהול עמותה לפונדקאות. כעת, לאחר שעזר לישראלים רבים להביא ילדים לעולם, נולדו לו תאומות. גם כן בפונדקאות

מתי בשלה ההחלטה שלך להיות אבא?

ארז ברון, 35, תמיד ידע שיהיה אבא. לפני חודשיים הגשים את החלום, ויחד עם רועי, בן זוגו, הם הפכו בהליך פונדקאות לאבות לתאומות דניאל ודפנה. ארז, המתגורר בתל אביב, מנהל כיום את המחלקה הישראלית של מרפאת ORM מפורטלנד, ארצות הברית, המתמחה בפוריות ובפונדקאות. לפני שנתיים, כשהוא ורועי החלו בתהליך הפונדקאות האישי, החליט ארז לעזוב את עבודתו בהייטק לאחר 12 שנה (באמדוקס וריטליקס) שבהן עבד כמנהל מוצר טכני ופיתוח עסקי. ההחלטה התקבלה בעקבות קשיים שחוו ושאלות והחלטות שאיתן נאלצו להתמודד לבד. ארז החליט ללוות זוגות בתהליך הפונדקאות הארוך והמאתגר כנציג המרפאה האמריקאית בישראל. "הבנתי שבכוחי לעזור להורים לעתיד – זוגות גייז, סטרייטים, גברים יחידניים וכל אחד אחר – להגשים את החלום ולהיות הורים, לתמוך בהם ברגעים מרגשים כשמתקבלות תוצאות חיוביות או לתמוך בהם ברגעי הכאב והאכזבה. זה מה שהופך את העבודה שלי לשליחות".

האם שקלתם הודות משותפת בישראל?

"כזוג, האופציה להורות משותפת – עם אשה או זוג נשים – הייתה אחת האחרונות ברשימה. שנינו רצינו לשמור על מבנה משפחתי של שני הורים, בלי לערב כווגיות שלנו גורמים נוספים. לא רצינו 'להתחלק' בילדים ובחינוכם או בהחלטות שקשורות באורח חיינו".

ספר על הליך הפונדקאות שעברתם.

"ההתחלה לוותה בחששות ובסימני שאלה רבים, אבל גם בתקווה ובהתרגשות לקראת המשפחה שנקיים. גייסנו את החסכונות שלנו, נעזרנו בהורים ובמשפחה ולפני שנה וחצי יצאנו לדרך. השלב הראשון הוא איתור הפונדקאית. החוק בארצות הברית קובע שהפונדקאית צריכה לאשר את ההורים. הסוכנות מאתרת אשה שתאים לזוג, מבחינת סוג הלידה, אופי הקשר, מקום מגורים,

היריון עם תאומים או יחיד ועוד. "כעבור כמה חודשים פגשנו בפורטלנד את הפונדקאית שלנו עם בעלה ושני הבנים שלה. הפגישה הייתה מרגשת מאוד, אף עין לא נותרה יבשה. ההתאהבות הייתה הרדית ומיידית. בהמשך חתמנו על החוזים בליווי עורכי דין מהארץ ומחול, בחרנו גם את תורמת הביצית על פי תמונות ומידע עליה כמו רקע אישי, היסטוריה רפואית עד שלושה דורות לאחור, ציונים בבית הספר ועוד. "עברנו את ההליך במרפאת ORM שידועה בזכות אחוזי ההצלחה הגבוהים שלה. ואכן בניסיון הראשון נקלטו שני עוברים ברחמה של הפונדקאית. היינו בארץ כשהתקבלה שיחת הסקייפ, ועל המסך הרופא ביצע את בדיקת האולטראסאונד לפונדקאית. בתחילה הוא זיהה שק היריון אחד ודופק, המשך כבדיקה עד שפתאום שמענו אותו צועק בעברית: 'תאומים' והראו לנו את שק היריון השני. משני צדי הסקייפ נשמעו צעקות של שמחה ואושר. "היינו בקשר רציף עם הפונדקאית שדאגה לעדכן אותנו בכל מה שקורה. היא חברה טובה שלנו. פעמיים היינו בארצות הברית. בפעם הראשונה ביקרנו את הפונדקאית כשהייתה בהיריון. ובפעם השנייה הגענו חודש לפני הלידה. שלושתנו, גם אמה של רועי, היינו איתה בלידה וזכינו להחזיק את הילדות מיד בצאתן לאוויר העולם. נישקנו שוב ושוב את הפונדקאית. בתקופה שבה שהינו בארצות הברית להסדרת דרכונים אמריקאיים לתאומות, גם שאר הסבים והסבתות מהארץ הצטרפו אלינו והפכנו למשפחה אחת גדולה ומאושרת. אבל ציפינו לחזור הביתה אל בלה, הכלב שהשארונו בארץ, לאיחוד משפחתי מרגש".

והיום, אתם שומרים על קשר עם הפונדקאית?

"כמובן. הקשר נשמר במיילים, בסקייפ או בקבוצת וואטסאפ שהפכה לאלבום תמונות. היא שולחת לנו תמונות שלה בשלבי החזרה לגור, תמונות של הבנים שלה בחוג שחייה ובטיולים משפחתיים, ואנחנו שולחים תמונות של הבנות המצולמות מכל זווית אפשרית".

האם אתם חושבים על היום שבו הבנות ישאלו איפה אמא?

"דפנה ודניאל גדלות למציאות שבה יש להן שני אבות, שאוהבים אותן ללא גבול, שיחנכו אותן ויספקו את כל צורכיהן הפיזיים והרגשיים. הסיפור

"תמיד ידעתי שאהיה אבא, בין שאהיה בזוגיות ובין שלא". ארז ברון עם התאומות דפנה ודניאל

שלנו יהיה גלוי ושקוף בפניהן. כשיגדלו נספר להן על התהליך שעברנו, הן יכירו את הפונדקאית ויתודעו לחברות המדהימה שיצרנו איתה. הבנות שלנו גדלות עם הורים שאוהבים אותן יותר מהכל".

מה מייחד את סוכנות הפונדקאות שלך, גם לעומת הפונדקאות במזרח?

"אני מנהל את המחלקה הישראלית של המרפאה. למרפאת ORM יש אחוזי הצלחה מהגבוהים בעולם. בארץ יש כבר יותר ממאה זוגות ויחידים שעברו ועוברים איתנו את התהליך. חסכנו מהזוגות את הצורך להעזר בסוכנויות תיווך מקומיות והצלחנו ליצור כאן פתרון שמתאים לצרכיו של הקהל הישראלי – מבחינת השפה, שעות וחוקים מקומיים. במרפאה יש לנו נציגים מנוסים שהולכים יד ביד עם ההורים לעתיד ומלווים אותם בכל התהליך. הם מהווים חלק אורגני מהמרפאה והלקוחות אינם תלויים בגחמות שיווקיות של סוכנויות שונות. בארצות הברית רמת השקיפות גבוהה כך שלא צריך לחשוש מפני ניצול או הסתרת מידע. גם אחוזי ההצלחה גבוהים. בקרב מאה לקוחות ויותר מישראל רק שלושה זוגות הודקו להחזרה שנייה".

פונדקאות בארצות הברית יקרה מאוד. האם אפשר ללמוד מכך על אופי הפונים אליכם?

"התהליך בארצות הברית מסתכם בכ-110 אלף דולר. אבל מאחר שאנחנו לא נעזרים בסוכנויות תיווך, נחסכים עשרות אלפי דולרים, ויוצא שהמחיר דומה למחיר שגובים במזרח, אלא שכאן לא צריך להתפשר על התנאים הבטוחים כמו מרפאה טובה, קשר עם הפונדקאית והעובדה שההליך חוקי ומקובל על מדינת ישראל. כך שנחסכים מהזוגות שנעזרים בפונדקאות בארצות הברית מצבים קשים ומביכים כמו אלה שהיינו עדים להם בשנים האחרונות בפונדקאות במזרח כשמשדר החוץ הערים קשיים על ההורים הישראליים שהיו בהודו או בתאילנד".

מה אתה משיב לטוענים שפונדקאות מנצלת נשים חלשות?

"הסוכנויות שאיתן אנחנו עובדים מגייסות

פונדקאיות ממעמד סוציאקונומי ממוצע ומעלה. אלה נשים שרוצות לעזור לאחרים להקים משפחה, שנהנות להיות בהיריון, נשים שמעוניינות בעבודה נוחה שתאפשר להן להישאר בבית ולטפל בילדים. הן עוברות סינון פסיכולוגי, בדיקות רקע ובדיקות רפואיות כדי להימנע ממצב של ניצול או סחיטה. הקשר האישי שלנו ושל אחרים עם הפונדקאיות מלמד על אופי הנשים שרוצות במעשה שלהן שליחות".

ספר על מקרה שריגש אותך במיוחד.

"ליווינו זוג גברים שניסה לעבור הליכי פונדקאות בהודו אבל כולם נכשלו, כולל היריון שנגמר בהפלה. הפגישה איתם הייתה קשה. אחד מבני הזוג לא הצליח לעצור את הדמעות. הוא היה מאוד סקפטי ולא האמין שנוכל לעזור לו. אפילו כשהתכנסנו לקבל את תוצאות בדיקת ההיריון החיובית של הפונדקאית בארצות הברית, הוא נותר מאופק, הוא לא רצה שוב להתאכזב. אבל לסיפור יש סוף נפלא. לפני שבוע נולדו לבני הזוג תאומים בן ובת. דיברנו בסקייפ וכל כך התרגשתי לראות אותן מחזיק את התאומים בזרועותיו".